

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 123/2016
24.02.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Бате Цветковића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Зорицом Стојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљене С.Н., због кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене, адв. Д.З., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Сомбору ИК 751/14 од 26.05.2015. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 953/15 од 29.09.2015. године, у седници већа одржаној дана 24.02.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљене С.Н., адв. Д.З., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Сомбору ИК 751/14 од 26.05.2015. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 953/15 од 29.09.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сомбору ИК 751/14 од 26.05.2015. године окривљена С.Н. оглашена је кривом због кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. КЗ и осуђена на казну затвора у трајању од једне године и шест месеци. Истом пресудом окривљена је обавезана да плати трошкове кривичног поступка у износу од 3.000,00 динара и паушал у износу од 2.000,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, те да оштећеној на име одштетног захтева плати износ од 72.000,00 динара у року од шест месеци од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 953/15 од 29.09.2015. године усвојена је жалба Основног јавног тужиоца у Сомбору и преиначена првостепена пресуда у делу одлуке о казни, тако што је окривљена С.Н. за кривично дело тешка крађа из члана 204. став 1. КЗ, за које је првостепеном пресудом оглашена кривом осуђена на казну затвора у трајању од две године, док је жалба браниоца окривљене одбијена као неоснована, а првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против правноснажних пресуда Основног суда у Сомбору ИК 751/14 од 26.05.2015. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 953/15 од 29.09.2015. године захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљене С.Н., адв. Д.З., због повреде закона и то како је у образложењу захтева наведено повреде члана 485. став 2. у вези члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, с предлогом да Врховни касациони суд захтев усвоји, укине првостепену и другостепену пресуду и предмет врати суду на поновно одлучивање или пак укине само другостепену пресуду и предмет врати том суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. и 487. ЗКП, одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљене, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљене С.Н., је недозвољен.

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени у смислу одредбе члана 71. тачка 5) ЗКП, такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП учињених у првостепеном поступку и поступку пред апелационим судом.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, прописано је да ће Врховни касациони суд у седници већа решењем одбацити захтев за заштиту законитости ако је недозвољен (члан 482. став 2, члан 483. и члан 485. став 4. ЗКП).

У конкретном случају, бранилац окривљене С.Н., као разлог подношења захтева за заштиту законитости истиче повреду закона и у образложењу захтева наводи да је на чињенично стање утврђено у правноснажној пресуди погрешно примењен закон, а како то предвиђају одредбе члана 485. став 2. у вези члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП. С тим у вези бранилац окривљене истиче да није спорно да је окривљена критичном приликом ушла у кућу и одузела покретне ствари оштећене, да окривљена и оштећена потврђују да окривљена никада није била у кући оштећене, али је спорно да ли је окривљена провалила у породичну кућу оштећене а на начин како је то описано у изреци првостепене пресуде, обзиром да не постоје трагови обијања дворишних врата куће, а ни „подесни кључ“, којим је отворила дворишна врата куће није пронађен, па како осим исказа оштећене нема ни једног другог доказа да је окривљена учинила кривично дело тешка крађа из члана 204. став 1. КЗ, то је правноснажном пресудом повређен закон јер се сходно принципу

„у случају сумње у корист оптуженог“, по ставу браниоца окривљене може радити само о кривичном делу крађа из члана 203. КЗ, а што би по оцени Врховног касационог суда представљало повреду закона из члана 439. тачка 2. ЗКП.

Међутим, како обавеза навођења разлога за подношење захтева због повреде закона - члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП подразумева не само формално означавање о којој повреди закона из члана 485. став 4. ЗКП се ради већ и указивање на то у чему се она састоји а бранилац окривљене у поднетом захтеву по оцени Врховног касационог суда полемише са чињеничним утврђењима и оценом изведених доказа, што не представља разлог због којег је у смислу члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу то је Врховни касациони суд захтев одбацио као недозвољен.

С тога је Врховни касациони суд, из напред изнетих разлога, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник,
Зорица Стојковић, с.р.

Председник већа-судија,
Невенка Важић, с.р.